ਰੰਧੀਰ ਕੌਰ

ਵੀ.

ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਾਡਾ।

(2019 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 5822)

24 ਜੁਲਾਈ, 2019

[ਐੱਲ. ਨਾਗੇਸ਼ਵਰ ਰਾਓ ਅਤੇ ਹੇਮੰਤ ਗੁਪ੍ਤਾ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਪੰਜਾਬ ਅਦਾਲਤਾਂ ਐਕਟ, 1918 ਧਾਰਾ 41-ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ-ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਦਾਇਰਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਦਈ ਨੇ ਡੀ. ਟੀ. ਡੀ. ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। 5 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ 193 ਕਨਾਲ 18 ਮਰਲੇ ਪ੍ਰਤੀ ਏਕੜ-Rs.12,50,000/- ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਏਕੜ-ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਗੰਭੀਰ ਪੈਸੇ ਵਜੋਂ-ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ-ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ-ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ-ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ 'ਡੀ. ਐੱਸ.' ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਕੀਲ ਨਹੀਂ ਸੀ-ਐੱਲ. ਡੀਃ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਉਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. 1976 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। 41 1918 ਦੇ ਐਕਟ ਅਤੇ ਐੱਸ. 100, ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਸਮਾਨ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ-ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੱਥ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਨਤੀਜੇ ਗਲਤ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਗਲਤੀ ਕੁੱਲ ਜਾਂ

ਅਯੋਗ ਜਾਪਦੀ ਹੈ-ਤੱਥ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ-ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਿਰਫ ਉੱਥੇ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਤੱਥ ਦੇ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਗਲਤੀ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਬੂਤ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੋਵੇਗਾ-ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਤੱਥ ਦੀ ਖੋਜ ਹੈ-ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕੰਟਰੈਕਟ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ' ਡੀ. ਐੱਸ. 'ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਧਾਰਕ ਸੀ-ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਸ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ 'ਡੀਐਸ' ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ-ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ-ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1908 - s.100-ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1976-ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ, 1897 - ਐਸ. 10.

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ

ਰੱਖਿਆਃ 1.1 ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪੰਜਾਬ ਕੋਰਟ ਐਕਟ, 1918 ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਿਤ ਹੈ। 1 ਫਰਵਰੀ, 1977 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1976 ਰਾਹੀਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਇਸੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 10] [783-ਸੀ-ਡੀ]

1.2 ਪੰਕਜਕਸ਼ੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਉਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ 1976 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਅਤੇ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਅਣ-ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸਮਾਨ ਸਨ। ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਤੱਥ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਨਤੀਜੇ ਗਲਤ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗਲਤੀ ਕੁੱਲ ਜਾਂ ਮੁਆਫ਼ੀਯੋਗ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ। ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਿਰਫ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਤੱਥ ਦੇ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਗਲਤੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਬਿਹਤਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਲੱਭਤਾਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਸਿੱਟਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ 'ਡੀ. ਐੱਸ.' ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਧਾਰਕ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ

ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕੁਝ ਸਮੱਗਰੀ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਨੁਕਸ ਹੈ ਜੋ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਨੁਕਸ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਕਾਰਨ ਤੱਥ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ 'ਡੀ. ਐੱਸ.' ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। [ਪਾਰਸ 11,16-19] [783-C-D; 787-G-H; 788-A-E]

1.4 ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ 'ਡੀ. ਐੱਸ.' ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ <ਆਈ. ਡੀ. 1,50,000/- ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ 'ਡੀ. ਐੱਸ.' ਤੋਂ <ਆਈ. ਡੀ. 1,50,000/- ਦੀ ਰਕਮ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਦੇ 'ਡੀ. ਐੱਸ.' ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ। ‘ਡੀ. ਐੱਸ. 31 ਜਨਵਰੀ, 2005 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਬਕਾਇਆ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ 28 ਜਨਵਰੀ, 2005 ਨੂੰ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਅੱਗੇ ਆਪਣੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਭਾਵ 30 ਜਨਵਰੀ, 2005 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਭਾਵ ਉਸ ਮਿਤੀ ਉੱਤੇ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਵਿਕਰੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਸੀ। 30 ਜਨਵਰੀ, 2005 ਐਤਵਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ, 1897 ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਗਲਾ ਕੰਮਕਾਜੀ ਦਿਨ ਭਾਵ 31 ਜਨਵਰੀ, 2005 ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ 'ਡੀ. ਐੱਸ.' ਬਕਾਇਆ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਵਿੱਤੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਪੱਤਰ (Exh. ਪੀ-15 ਅਤੇ ਐਕਸਹ. ਪੀ - 16) ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ 30 ਜਨਵਰੀ, 2005 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 'ਆਰ. ਕੇ.' ਦੁਆਰਾ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਸ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, 'ਡੀ. ਐੱਸ.' ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੇਗਾ। ਜੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। [ਪਾਰਸ 20-22] [788-ਐੱਫ - ਐੱਚ; 789-ਏ - ਡੀ]

ਪੰਕਜਾਕਸ਼ੀ (ਡੀ) ਦੁਆਰਾ ਐਲ.ਆਰ. ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਵੀ ਚੰਦਰਿਕਾ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (2016) 6 ਐੱਸ.ਸੀ.ਸੀ. 157 : [2016] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1018 – ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

ਦੇਵਤਾ ਪੱਟਾਭਿਰਾਮਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਐੱਸ. ਹਨੀਮਈਆ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐੱਸ. ਏਆਈਆਰ 1959 ਐਸਸੀ 57; ਕਸ਼ਤੀਸ਼ ਚੰਦਰ ਬੋਸ ਬਨਾਮ ਰਾਂਚੀ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1981) 2 ਐੱਸ.ਸੀ.ਸੀ. 103 : [1981] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 764; ਗੁਰਦੇਵ ਕੌਰ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਵੀ ਕਾਕੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (2007) 1 ਐੱਸ.ਸੀ.ਸੀ. 546 : [2006] 1 ਸਪਲ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 27 - 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਕਿਰੋਡੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਆਪਣੇ ਐੱਲ. ਆਰ. ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਾਹੀਂ

& ਓਰਸ. 2019 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. ਔਨਲਾਈਨ ਐਸ. ਸੀ. 759; ਚੰਦ ਕੌਰ (ਡੀ) ਐੱਲ. ਆਰ. ਵੀ. ਰਾਹੀਂ ਮੇਹਰ ਕੌਰ (ਡੀ) ਦੁਆਰਾ ਐੱਲ. ਆਰ. 2019 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. ਔਨਲਾਈਨ ਐੱਸ. ਸੀ. 426; ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ (ਡੀ) ਬਨਾਮ ਸਿਰੀ ਭਗਵਾਨ ਅਤੇ ਓਰਸ. (2018) 4 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 562: [2018] 1 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1063; ਸਾਧੂ ਬਨਾਮ ਐੱਮ. ਕਿਸ਼ਨੀ 1980 ਏ. ਆਈ. ਆਰ. (ਪੰਜਾਬ) 85- ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[2016] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1018	ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ	ਪੈਰਾ 4
[2018] 1 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1063	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ	ਪੈਰਾ 9
ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1959 ਐੱਸ. ਸੀ. 57	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ	ਪੈਰਾ 12
[1981] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 764	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ	ਪੈਰਾ 13
[2006] 1 ਸਪਲ. ਐੱਸ.ਸੀ.ਆਰ. 27	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ	ਪੈਰਾ 14

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ 2019 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 5822।

2012 (ਓ ਐਂਡ ਐੱਮ) ਦੇ ਆਰ. ਐੱਸ. ਏ. ਨੰਬਰ 4928 ਵਿੱਚ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ <ਆਈ. ਡੀ. 1 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਪੀ. ਐੱਸ. ਪਟਵਾਲੀਆ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਤਾਸ਼ਾ ਡਾਲਮੀਆ, ਵੰਸ਼ਦੀਪ ਡਾਲਮੀਆ, ਏ. ਵੇਨਾਇਗਮ ਬਾਲਨ, ਵਕੀਲ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਨੀਰਜ ਕੇ. ਜੈਨ, ਅਨੁਪਮ ਲਾਲ ਦਾਸ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ। , ਸਿਧਾਰਥ ਜੈਨ, ਉਗ੍ਰ ਸ਼ੰਕਰ ਪ੍ਰਸਾਦ, ਐਚ. ਐਸ. ਜਲਾਲ, ਅਨਿਕੇਤ ਜੈਨ, ਰਕਤਮ ਗੋਗੋਈ, ਅਨਿਰੁਧ ਸਿੰਘ, ਸਰਵਸਵਾ ਛਜੇਰ, ਗੌਤਮ ਤਾਲੁਕਾ, ਐਡ. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਹੇਮੰਤ ਗੁਪ੍ਤਾ, ਜੇ. 1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁਦਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ 5 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ 193 ਕਨਾਲ 18 ਮਰਲਾ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀ ਏਕੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ Rs.12,50,000/- ਅਤੇ 1,00,000 ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੇਲ ਡੀਡ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 30 ਜਨਵਰੀ, 2005 ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2006 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

3. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 13 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2010 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ 11 ਅਗਸਤ, 2012 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 12 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ 50,000/- ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਧਨਵੰਤ ਸਿੰਘ ਵਕੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

4. ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੰਕਜਕਸ਼ੀ (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਐੱਲ. ਆਰ. ਅਤੇ ਓ. ਆਰ. ਰਾਹੀਂ। ਵੀ. ਚੰਦਰਿਕਾ ਅਤੇ ਹੋਰ। 1, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਪਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਕੋਰਟ ਐਕਟ, 1918 ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

5. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਟੈਸਟਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ 29 ਸਤੰਬਰ, 1999 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 14 ਸਤੰਬਰ, 2005 ਦੀ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਟਾਰਨੀ ਧਨਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਚੱਲ ਅਤੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਖਰੀਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ 5 ਨਵੰਬਰ 2004 ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਧਨਵੰਤ ਸਿੰਘ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 14 ਸਤੰਬਰ 2005 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਧਨਵੰਤ ਸਿੰਘ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿ ਧਨਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਧਨਵੰਤ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਧਨਵੰਤ ਸਿੰਘ ਰਾਹੀਂ 13,50,000/- ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਲੱਭਤਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ:

“17. ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, 5 ਨਵੰਬਰ, 2004 (ਉਦਾਹਰਨ. ਪੀ - 1) ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ/ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 ਦੀ ਤਰਫੋਂ 13.50 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੈਸੇ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਠੋਸ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ (ਉਦਾਹਰਨ. ਪੀ -1) ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੁਆਰਾ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 13. 5 ਲੱਖ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਰਕਮ ਵਜੋਂ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇੱਕ ਪਾਠ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵਹੀਣ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

”

6. ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪਦਾਰਥਕ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਧਨਵੰਤ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਖੁਦ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ।

7. ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਹੈ ਕਿ ਧਨਵੰਤ ਸਿੰਘ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨੁਮਾਇੰਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

8. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੀਰਜ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 18 ਜਨਵਰੀ, 2000 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ 29 ਸਤੰਬਰ, 1999 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਧਨਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਨੇ 14 ਸਤੰਬਰ, 2005 ਨੂੰ ਧਨਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਚੱਲ ਜਾਂ ਚੱਲ ਸਮੱਗਰੀ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਧਨਵੰਤ ਸਿੰਘ ਬਾਰੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਕਦੇ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹਨ।

9. ਕਿਰੋਡੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ (ਮ੍ਰਿਤਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਆਪਣੇ ਐੱਲ. ਆਰ. ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਰਾਹੀਂ ਐੱਲ. ਆਰ. ਵੀ. ਮੇਹਰ ਕੌਰ (ਡੀ) ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਐਲ. ਆਰ. 4 ਅਤੇ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ (ਡੀ) ਬਨਾਮਸਿਰੀ ਭਗਵਾਨ ਅਤੇ ਓਰਸ। 5, ਪੰਕਜਕਸ਼ੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ, ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਿਤ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਰਿਵਾਜ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਜੈਨ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਤੱਥ ਦੀ ਖੋਜ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਲੱਭਤਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨਃ

“19. ... ਹੁਣ ਕੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਪਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਹੈ ਪਰ ਅੱਜ ਤੱਕ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ

ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਤਰਫੋਂ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੋਈ ਆਮ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ। ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲੁਕਾ-ਛਿਪੀ ਖੇਡ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਹੁਣ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਰਣਧੀਰ ਕੌਰ ਨੇ ਧਨਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਵਕੀਲ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਟੈਂਪ ਖਰੀਦੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਜਵਾਬੀ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪੈਸੇ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ। ”

10. ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 1 ਫਰਵਰੀ, 1977 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1976 ਰਾਹੀਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਇਸੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਅਤੇ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 76 ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1977 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41	ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 76
ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ-(1) ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ	100 (1). ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂ

ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਰਥਾਤਃ (ਏ) ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਰਿਵਾਜ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ; (ਬੀ) ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਰਿਵਾਜ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਪਦਾਰਥਕ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਫੈਸਲਾ; (ਸੀ) ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ 1908 [190 8 ਦਾ V] ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਨੁਕਸ, ਜਾਂ ਫਿਲਹਾਲ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਨੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਨੁਕਸ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ; (2) ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਡੀ ਐਕਸ ਪਾਰਟ ਤੋਂ ਹੋ	ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜਿੱਥੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਰਥਾਤਃ (ਏ) ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇ; (ਬੀ) ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਪਦਾਰਥਕ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ; (ਸੀ) ਇਸ ਕੋਡ ਜਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਨੁਕਸ, ਜਿਸ ਨੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁਣਾਗੁਣ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਨੁਕਸ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ।

ਸਕਦੀ ਹੈ।	(2) ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪੀਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

11. ਪੰਕਜਕਸ਼ੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਉਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ 1976 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਅਤੇ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸਮਾਨ ਹਨ।

12. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 100 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਦੇਵਤਾ ਪੱਟਭਿਰਾਮਾਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਐੱਸ. ਹੈਨੀਮੈਯਾ ਅਤੇ ਓਰਸ ਵਿੱਚ। 6-3 ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆਃ

“15. ਸਿਰਲੇਖ 'ਤੇ ਸਿੱਟਾ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਸੈਕਸ਼ਨ 100 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ। 1891 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਦੁਰਗਾ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ [17 ਆਈਏ 122] ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾਃ

“ਤੱਥ ਦੀ ਗਲਤ ਖੋਜ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਗਲਤੀ ਕੁੱਝ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਅਣਗਿਣਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਮਿਦਨਾਪੁਰ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ v. ਉਮਾ। ਚਰਨ [29 ਸੀਡਬਲਯੂਐਨ 131] ਨੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਰ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾਃ

“ਜੇਕਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸਵਾਲ ਇੱਕ ਤੱਥ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜੋ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਨੀਂਹ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਤਿਹਾਸਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹਨ, ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

”16. ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਤੱਥ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ (ਵਲੀ ਮੁਹੰਮਦ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਬਖਸ਼, 11 ਲਾਹੌਰ 199 ਦੇਖੋ)। ਪਰ, ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਬਾਰੇ ਅਜਿਹੇ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੂਜੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਹੋਣ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੂਆ ਤੱਤ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਉਲਝਣ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਸ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਇੱਕ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦਾਹਰਣ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇਸ ਸਧਾਰਨ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਖਰਚੇ ਨਾਲ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ”

13. ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸ਼ਿਤਿਸ਼ ਚੰਦਰ ਬੋਸ ਬਨਾਮ ਰਾਂਚੀ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ 7-ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਗਲਤ ਹੋਵੇ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆਃ -

“11. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਤਤਕਾਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲਕੀ ਅਤੇ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਵਾਲ' ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਖਾਰਬੂਜਾ ਕੁਏਰ ਬਨਾਮ ਜੰਗਬਹਾਦੁਰ ਰਾਏ [ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1963 ਐਸ. ਸੀ. 1203 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚਃ (1963) 1 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 456] ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਗਲਤ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀਃ

“ਇਹ ਸੈਟਲਡ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਤੱਥ ਦੇ ਗਲਤ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਸਬੂਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਤੱਥ ਦਾ ਇੱਕੋ ਨਤੀਜਾ ਦਿੱਤਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। " ਇਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲਾ ਹੈ।

ਆਰ. ਰਾਮਚੰਦਰਨ ਅਈਅਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮਲਿੰਗਮ ਚੇਤੀਆਰ [ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1963] ਐੱਸ. ਸੀ. 303: (1963) 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 604] ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀਃ

“ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਿੱਟੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਗਲਤ ਲੱਗਣ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਕੁੱਲ ਜਾਂ ਮੁਆਫ਼ੀਯੋਗ ਗਲਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। "

14. ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੁਰਦੇਵ ਕੌਰ ਅਤੇ ਓਰਸ ਬਨਾਮ. ਕਾਕੀ ਅਤੇ ਓਰਸ। 8, ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤਰਕ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 1976 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੈਕਸ਼ਨ 100 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆਃ

“71. ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 100 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਸੱਚੇ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਨਾ ਤਾਂ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵਰਗ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜੇ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ

ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਆਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

Xx xx

xx

73. 1890 ਵਿੱਚ ਹੀ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਤੱਥ ਦੇ ਗਲਤ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਗਲਤੀ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਜਾਂ ਨਾ-ਮੁਆਫ਼ੀਯੋਗ ਲੱਗੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 100 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜ੍ਹਨ ਜਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ”

15. ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਧੂ ਬਨਾਮ ਐੱਮ. ਐੱਸ. ਟੀ. ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ। ਕਿਸ਼ਨੀ 9 ਨੇ 1976 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ।

“12. ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਕੋਰਟਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ

ਅੰਤਿਮ ਅਦਾਲਤ, ਯਾਨੀ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਵਾਰ ਨਿਆਂਇਕ ਪੜ੍ਹਤਾਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡੈਟੀ ਪਾਇਤਾਭਿਰਾਮਾਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਐਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੈਨੀਮੈਯਾ [ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1959 ਐਸ. ਸੀ. 57.], ਮਦਾਮਾਂਚੀ ਰਾਮੱਪਾ ਬਨਾਮ ਮੁਤਾਲੁਰੂ ਬੋਜੱਪਾ [ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1962 ਐਸ. ਸੀ. 1933।], ਬਿਠਾਲ ਦਾਸ ਖੰਨਾ ਬਨਾਮ ਹਾਫ਼ਿਜ਼ ਅਬਦੁਲ ਹੈ [1969 ਐਸ. ਸੀ. ਨੋਟਸ 481] ਅਤੇ ਅਫ਼ਸਾਰ ਸ਼ੇਖ ਬਨਾਮ ਸੁਲੇਮਾਨ ਬੀਬੀ [(1976) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 142: ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1976 ਐਸ. ਸੀ. 163]. ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ; ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਤੱਥ ਦੀ ਗਲਤ ਖੋਜ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਗਲਤੀ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਜਾਂ ਅਯੋਗ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਉੱਤੇ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਤੱਥ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਦੱਸਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਤੱਥ ਦੇ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਗਲਤੀ ਹੈ। ਫਾਰਮ ਦਾ ਸਿਖਰ

xx xx xx

14. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਡਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 2 'ਤੇ ਤੱਥ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 100 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ

ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ”

16. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਤੱਥ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਨਤੀਜੇ ਗਲਤ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗਲਤੀ ਕੁੱਲ ਜਾਂ ਮੁਆਫ਼ੀਯੋਗ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ। ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਿਰਫ਼ ਉੱਥੇ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਤੱਥ ਦੇ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਹੋਵੇ।

17. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਬਿਹਤਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮੁਦਈ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ।

18. ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਲੱਭਤਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਧਨਵੰਤ

ਸਿੰਘ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਧਾਰਕ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

19. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕੁਝ ਸਮੱਗਰੀ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਨੁਕਸ ਹੈ ਜੋ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਨੁਕਸ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਕਾਰਨ ਤੱਥ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਧਨਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

20. ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਧਨਵੰਤ ਸਿੰਘ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ 13,50,000/- ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਧਨਵੰਤ ਸਿੰਘ ਤੋਂ 13,50,000/- ਦੀ ਰਕਮ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਧਨਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਧਨਵੰਤ ਸਿੰਘ 31 ਜਨਵਰੀ, 2005 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਬਕਾਇਆ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ 28 ਜਨਵਰੀ, 2005 ਨੂੰ ਸਬ

ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਅੱਗੇ ਆਪਣੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਭਾਵ 30 ਜਨਵਰੀ, 2005 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਭਾਵ ਉਸ ਮਿਤੀ ਉੱਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 30 ਜਨਵਰੀ, 2005 ਐਤਵਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ, 1897 ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਗਲਾ ਕੰਮਕਾਜੀ ਦਿਨ ਭਾਵ 31 ਜਨਵਰੀ, 2005 ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ 'ਏ' ਲਈ ਮਿਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਧਨਵੰਤ ਸਿੰਘ ਬਕਾਇਆ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦ ਦੱਸਿਆ।

21. ਵਿੱਤੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਪੱਤਰ (Exh. ਪੀ-15 ਅਤੇ ਐਕਸਹ. ਪੀ-16) ਨੂੰ 30 ਜਨਵਰੀ, 2005 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਣਧੀਰ ਕੌਰ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਰੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਕਾਰਨ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਧਨਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

22. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੇਗਾ। ਜੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋਵੇਗੀ।

23. ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate